

«هیولا کش» با الهام از شاهنامه روی صحنه می‌رود

نمایش «هیولا کش» به نویسندگی مهدی سیم‌ریز، کارگردانی محمد جهان‌پا و تهیه‌کنندگی امیرحسین شفیعی با الهام از داستان‌های شاهنامه فردوسی و با هدف بازخوانی مفاهیم هویت ملی اجرا می‌شود. این اثر بر اساس روایت گشتاسپ طراحی و تلاش دارد با زبان هنر، پیوندی میان مفاهیم اسطوره‌ای و دغدغه‌های امروز نوجوانان و خانواده‌ها برقرار کند. موضوعاتی چون چالش‌های بین نسلی، حفظ هویت فرهنگی و نقش جوانان در ساخت آینده کشور به شکل حماسی و نمایشی بازآفرینی می‌شود. از ویژگی‌های اثر می‌توان به صحنه چندلایه و متحرک، جلوه‌های ویژه، ویدیو مپینگ و اجرای بازیگران حرفه‌ای و نوجوانان مستعد اشاره کرد. «هیولا کش» در پایان مهرماه ۱۴۰۴ روی صحنه می‌رود.

صبا خبر

برگزاری مراسم یادبود موسی اسوار

مراسم یادبود موسی اسوارزاده ادیب، مترجم، ویراستار و عضو پیوسته فرهنگستان زبان و ادب فارسی روز جمعه، یازدهم مهرماه از ساعت ۱۶ تا ۱۷:۳۰ بر مزار او در قطعه نام‌آوران بهشت زهرای تهران برپا شد. وی زاده سوم مرداد ۱۳۳۲ در کربلا بود که در پی دوره‌ای بیماری، چهارم شهریور امسال از دنیا رفت. «ماسه» و «کف و خدایان زمین»، «پیامبر و باغ پیامبر»، «عیسی پسر انسان»، «ستاره‌ها در دست»، «تا سبز شوم از عشق»، «تا هر وقت که برگردیم»، «از سرود باران تا مزامیر گل سرخ»، «اگر باران نیستی نازنین، درخت باش»، «سایه‌هایی بر پنجره» از جمله آثار است که از موسی اسوار منتشر شده است.

ایستا

وضعیت خانه هنرمند تئاتر پس از آسیب‌های جنگ ۱۲ روزه

خانه اکبر رادی برای بازسازی، کامل تخریب شد

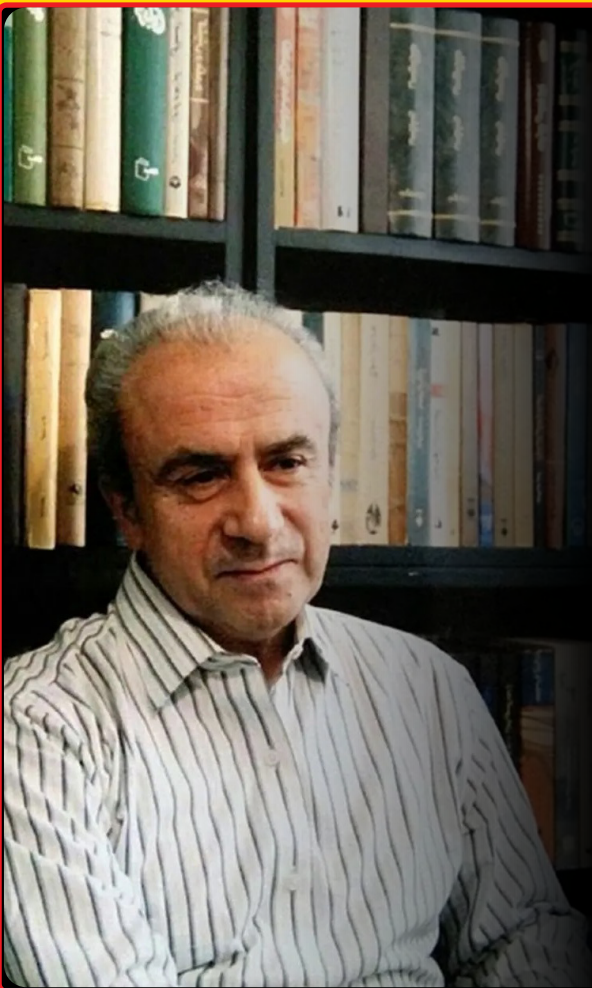
آرش رادی، فرزند اکبر رادی، خبر داد که خانه این هنرمند که در جریان جنگ ۱۲ روزه نیمه‌ویران شده بود، به طور کامل تخریب و قرار است از نو ساخته شود. دهم مهرماه زادروز اکبر رادی بود؛ هنرمندی که به عنوان یکی از ستون‌های نمایشنامه‌نویسی ایران شناخته می‌شود و نزد جامعه تئاتری به عنوان «چخوف ایران» لقب گرفته است. خانه رادی در خیابان حجت‌دوست، حوالی بلوار کشاورز واقع شده و یکی از خانه‌هایی بود که در جریان جنگ دچار آسیب جدی شد. آرش رادی، همزمان با زادروز پدرش، توضیح داد که شهرداری متعهد شده خانه نیمه‌ویران را به طور کامل تخریب و بازسازی کند. او افزود که در حال حاضر خانه کاملاً تخریب شده و اثاثیه و وسایل باقی‌مانده به یک خانه اجاره‌ای منتقل شده‌اند تا در زمان بازسازی امکان بازگرداندن آن‌ها فراهم شود. آرش رادی همچنین تأکید کرد که خوشبختانه اسناد و دست‌نوشته‌های اکبر رادی پس از خرابی خانه سالم باقی مانده‌اند و فعلاً در خانه اجاره‌ای نگهداری می‌شوند.

در پاسخ به پرسشی درباره راه‌اندازی موزه‌ای برای اکبر رادی، آرش رادی گفت که چنین پیشنهادی تاکنون مطرح نشده و به نظر او اولویت و دغدغه مسئولان نیست. او توضیح داد که تجربه نشان داده موزه‌های هنرمندان اغلب به گورستانی از وسایل و اشیاء بدل می‌شوند و احتمال مفقودی آن‌ها نیز وجود دارد. او معتقد است که ماندگاری نام پدرش بیش از هر چیز به آثار او وابسته است، نه به ایجاد موزه. آرش رادی درباره بنیاد اکبر رادی نیز توضیح داد که از نظر حقوقی بنیاد محسوب نمی‌شود و صرفاً یک موسسه فرهنگی هنری است. او افزود که تشکیل بنیاد ممکن است تعهداتی از نظر مالی و سیاست‌های فرهنگی ایجاد کند و به همین دلیل تاکنون

ایستا

اتفاق عملی رخ نداده است. آرش رادی با اشاره به گذر زمان و تجربه‌های شخصی خود گفت که حالا واقع‌گرایانه‌تر فکر می‌کند و ماندگاری نام پدرش را به اعتبار آثارش می‌داند. او تأکید کرد که تا زمانی که خانواده رادی در قید حیات هستند، از آثار و وسایل باقی‌مانده محافظت خواهند کرد.

اکبر رادی، آثار فراوانی از خود بر جای گذاشت که شامل نمایشنامه‌هایی همچون «روزنه آبی»، «صیادان»، «در مه بخوان»، «آمیز قلم‌دون»، «افول»، «ارثیه ایرانی»، «باغ شب‌نمای ما»، «هاملت با سالاد فصل»، «از پشت شیشه‌ها»، «منجی در صبح نمناک»، «تانگوی تخم مرغ داغ»، «پلکان»، «لبخند باشکوه آقای گیل»، «آهسته با گل سرخ»، «ملودی شهر بارانی»، «شب روی سنگفرش خیس»، «آهنگ‌های شکلاتی»، «شب بخیر جناب کنت»، «خانمچه و مهتابی»، «پایین، زیر گذر سقاخانه»، «کاکتوس» و «مرگ در پاییز» هستند. این آثار نه تنها در زمان خود بلکه برای نسل‌های بعدی نیز گنجینه‌ای گرانسنگ به شمار می‌روند و گذر زمان توان کم‌رنگ کردن آن‌ها را ندارد. رادی علاوه بر نگارش آثار ماندگار، به عنوان معلم نیز نقش مهمی در تربیت نسل جدید نمایشنامه‌نویسان ایفا کرد و شاگردان برجسته‌ای را به دنیای تئاتر معرفی کرد. او پنجم دی ماه ۱۳۸۶ پس از دوره‌ای بیماری از دنیا رفت. اما میراث ادبی و فرهنگی او همچنان زنده و تاثیرگذار باقی مانده است. خانواده رادی متعهد هستند تا هرچه در توان دارند برای حفاظت از این میراث انجام دهند و بر اهمیت آثار رادی به عنوان وسیله‌ای برای ماندگاری نام او تأکید می‌کنند. بازسازی خانه نه تنها بازسازی فیزیکی فضای زندگی رادی است، بلکه تلاشی برای حفظ یاد و آثار یک هنرمند تاثیرگذار در تاریخ تئاتر ایران محسوب می‌شود.

شغال JACKAL

